

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Butuc Gheorghii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

***Butuc Gheorghii XXX**, născut la XXX, originar și domiciliat în or. XXX, str. XXX nr. XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 16.03.2015 – 19.06.2015 (prima instanță);*
- 2. 02.11.2015 – 01.03.2016 (instanța de apel);*
- 3. 15.08.2016 – 22.11.2016 (instanța de recurs ordinar).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 19 iunie 2015, în procedura judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364/1 Cod de procedură penală, Butuc Gheorghii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 201/1 alin. (1) Cod penal, la 110 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

- art. 201/1 alin. (1) Cod penal, la 110 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Butuc Gheorghii, la data de 14 noiembrie 2014, în jurul orei 15:45, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în casa nr. XXX, pe str. XXX, mun. XXX, unde locuiește împreună cu soția sa Butuc Elena, a început s-o înjure pe ultima, iar apoi cu premeditare i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii în regiunea capului și alte părți ale corpului, în urma cărui fapt i-a cauzat acesteia, conform raportului de constatare medico-legală nr. 226 D, leziuni corporale ce se califică ca vătămări ușoare.

Tot el, la data de 29 noiembrie 2014, în jurul orei 19:40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în casa nr. XXX, pe str. XXX, mun. XXX, unde locuiește împreună cu soția sa Butuc Elena, a început s-o insulte, iar apoi intenționat i-a aruncat în față o solniță din sticlă, în urma cărui fapt i-a cauzat ultimei, conform raportului de constatare medico-legală nr. 226 D, vătămări neînsemnate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocat în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să fie încetată procedura de executare a pedepsei în privința inculpatului.

În motivarea apelului a invocat că:

- nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, considerând-o ilegală și neîntemeiată, deoarece prin ordonanța procurorului Procuraturii mun. Comrat, Bolgar N., din 12.01.2015, urmărirea penală în privința lui Butuc Gheorghe a fost încetată în baza prevederilor art. 55 Cod penal, ulterior ordonanța respectivă fiind anulată de procurorul ierarhic superior al UTA Găgăuzia, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art. 4 din Protocolul nr. 7 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat;

- luând cunoștință cu ordonanța de încetare a urmăririi penale și aplicare a amenzii în sumă de 75 unități convenționale, pedeapsa penală inculpatul a executat-o, respectiv rezultă că la momentul trimiterii cauzei penale în instanța de judecată amenda era deja achitată;

- organul de urmărire penală, în persoana procurorului și respectiv procurorului ierarhic superior, nu a întreprins careva măsuri pentru restituirea lui Butuc Gheorghe a amenzii achitate, stabilită prin ordonanța din 12.01.2015;

- la adoptarea sentinței a fost ignorat un șir de circumstanțe atenuante și anume: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, faptul că inculpatul are la întreținere doi copii minori, la locul de trai se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina și s-a căit sincer, s-a împăcat cu partea vătămată;

- în sentință s-a indicat că inculpatul a săvârșit o infracțiune ce se atribuie la infracțiuni mai puțin grave, însă reieșind din alin. (2) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă se clasifică ca infracțiune ușoară.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 martie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Butuc Gheorghe, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, a fost încetat deoarece există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Comrat din 12.01.2015 a fost încetată urmărirea penală pe cauza nr. 2014190619, iar Butuc Gheorghe a fost scos de sub urmărire penală și tras la răspundere contravențională, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 75 unități convenționale, echivalentul a 1500 lei.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) din Codul de procedură penală (reluarea urmăririi penale), a fost declarată neconstituțională prevederea respectivă.

Instanța de apel a considerat, că prin sentința pronunțată în privința lui Butuc Gheorghe s-a admis o ingerință în dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CoEDO, deoarece în privința ultimului a fost încetată urmărirea penală, cu tragerea acestuia la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 75 unități convenționale, echivalentul a 1500 lei. Ulterior a fost reluată urmărirea penală în privința lui Butuc Gheorghe, ceea ce încalcă dreptul persoanei de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă.

Instanța de apel de apel a statuat că, prin prisma hotărârii Curții Constituționale, reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire de către procurorul ierarhic superior prin ordonanță dacă, ulterior se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire, este contrară garanțiilor instituite prin articolul 21 din Constituție. Sub acest aspect, s-a menționat că potrivit art. 7 din Constituție, aceasta reprezintă legea supremă a Republicii Moldova, iar nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că în pofida faptului că reluarea urmăririi penale s-a dispus în baza art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, ce a fost declarat neconstituțional, ca urmare ordonanța procurorului din 12.01.2015, prin care a fost încetată urmărirea penală în privința lui Butuc Gheorghe, a devenit definitivă și irevocabilă, respectiv ultimul nu putea fi repetat tras la răspundere penală pentru aceeași faptă, ceea ce a dus la necesitatea încetării procesului penal în cauza penală privind învinuirea lui Butuc Gheorghe în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, dat fiind faptul că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe, deoarece apelul declarat de către apărător a fost greșit admis.

În motivarea recursului s-a invocat:

- la judecarea cauzei, prima instanță a examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate la dosar, just a încadrat faptele comise, corect ajungând la concluzia despre vinovăția lui Butuc Gheorghii în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 201/1 alin. (1) Cod penal;

- prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Comrat, Bolgar N., din 12.01.2015, urmărirea penală în privința inculpatului a fost încetată în temeiul art. 55 Cod penal, cu tragerea la răspundere contravențională și aplicarea amenzii în mărime de 75 unități convenționale. Însă, deoarece au fost admise vicii fundamentale în procedura precedentă, prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 30.01.2015 a fost anulată ordonanța din 12.01.2015 și anume din lipsa temeiului de aplicare a art. 53, 55 Cod penal, precum și din faptul că inculpatul nu și-a recunoscut integral vina, fiind comise două infracțiuni de violență în familie de către ultimul;

- la data de 11.03.2015 a fost întocmit rechizitoriul în privința lui Butuc Gheorghii, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal și remisă cauza penală pentru judecare în instanța de fond, însă la momentul luării cunoștinței cu materialele cauzei penale inculpatul și apărătorul său nu au formulat cereri privind încetarea urmăririi penale în baza art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală. Mai mult, în cadrul judecării cauzei în prima instanță, la data de 09.06.2015 inculpatul a înaintat o cerere prin care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală;

- deoarece cauza a fost examinată în procedură simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, părțile pot exercita calea de atac a apelului sub aspectul individualizării pedepsei, iar instanța de apel era obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță în sentință, prevederi ce nu au fost respectate de către instanța de apel;

- instanța de apel, reieșind din conținutul deciziei, nu a procedat conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casând sentința primei instanțe, nu a judecat cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță cu cercetarea și aprecierea probelor;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra anumitor acte procesuale cum ar fi ordonanța procurorului, Caraivan R., din 30.01.2015, prin care au fost constatate vicii fundamentale care au afectat ordonanța procurorului Bolgar N., emisă la 12.01.2015 în temeiul art. 55 Cod penal, precum și asupra ordonanței procurorului Bolgar N., din 13.02.2015, privind începerea urmăririi penale, care ulterior a fost conexată la prima cauză penală, iar dosarul penal a fost remis în instanța de fond;

- instanța de apel a făcut trimitere la hotărârea Curții Constituționale din 14.05.2015, însă nu a ținut cont, de prevederile art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală

și de acel fapt că procurorii au emis ordonanțe în perioada ianuarie-februarie 2015, conducându-se de prevederile Codului de procedură penală, în vigoare la acel moment și considerate la acel moment constituționale, pe când hotărârea menționată nu are efect retroactiv, producând efecte pentru viitor.

În drept, autorul și-a întemeiat recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2016, pronunțată integral la 13 decembrie 2016, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia și parțial sentința în partea condamnării inculpatului în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 29 noiembrie 2014, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința inculpatului a fost încetat, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută la art. 78 Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

S-a dispus menținerea sentinței pe capătul de învinuire în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, episodul din 14 noiembrie 2014, prin care Butuc Gheorghe A fost condamnat la 110 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea deciziei adoptate, instanța de recurs ordinar a indicat că soluția instanței de apel era neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de normele de drept procesual.

Astfel, s-a constatat că cauza a fost judecată de către prima instanță la cererea inculpatului, confirmată și de apărătorul său Cimpoș V. (f.d. 110), în procedură simplificată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală.

În asemenea împrejurări, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile puteau exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate (pct. 30 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție “Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești”).

Din materialele dosarului, instanța de recurs a constatat că la finisarea urmăririi penale, precum și la etapa judecării cauzei în prima instanță, atât inculpatul, cât și apărătorul său nu au formulat careva obiecții și invocări privind neadmiterea încălcării prevederilor art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru a nu fi pedepsit inculpatul de două ori pentru una și aceeași faptă. Critici în acest sens au fost invocate de către partea apărării abia la etapa declarării apelului, după ce au acceptat prin înscris autentic judecarea cauzei în procedură simplificată și fără a avea careva obiecții în acest sens. Prin urmare, poziția părții apărării invocată în apelul declarat, contravine procedurii

prevăzute de art. 364/1 Cod de procedură penală, iar renunțarea la opțiunea judecării cauzei în procedura simplificată, la etapa judecării apelului, nu putea avea loc.

Instanța de recurs ordinar a remarcat că în situația în care instanța de apel constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate a fost viciată din motivul constatării că în cadrul urmăririi penale au fost încălcate grav normele imperative din Codul de procedură penală care în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea atacată, instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, urmează să caseze sentința și să judece cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță.

Așadar, în cazul în care în urma controlului preliminar al cauzei penale se constată că există vreo încălcare a normelor imperative din Codul de procedură penală sau din probele administrate în cursul urmăririi penale nu rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite dincolo de orice dubiu rezonabil, instanța de judecată va respinge cererea de judecare potrivit procedurii simplificate.

În cauză, din punct de vedere procedural, pe de o parte instanța de apel a judecat cauza sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, în urma judecării cauzei în procedura simplificată, iar pe de altă parte a conchis că au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, ceea ce era incident situației de respingere a cererii de judecare potrivit procedurii simplificate, creându-se astfel o situație confuză și incertă.

Totodată, instanța a apreciat drept neîntemeiate concluziile instanței de apel, precum că în cauza supusă judecării au fost încălcate normele imperative ale Codului de procedură penală și anume că a fost reluată ilegal urmărirea penală, din motiv că prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal au fost declarate neconstituționale, în rezultat fiind încălcat dreptul inculpatului de a nu fi judecat și pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă.

La acest capitol, s-a indicat că prin ordonanța Procurorului UTA Găgăuzia, Caraivan R., din 30.01.2015, a fost anulată ca ilegală ordonanța procurorului Procuraturii mun. Comrat, Bolgar N., din 12.01.2015 privind încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională, având ca bază prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală.

În conformitate cu dispoziția alin. (1) art. 3 Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Potrivit art. 7 al Codului jurisdicției constituționale, orice act normativ, precum și orice tratat internațional la care Republica Moldova este parte, se consideră constituțional până când neconstituționalitatea lui va fi dovedită în procesul jurisdicției constituționale, cu asigurarea tuturor garanțiilor prevăzute de prezentul cod.

Reieșind din dispozitivul hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, prin care a fost declarat neconstituțional alin. (1) al art. 287 din Codul de procedură penală, această hotărâre a intrat în vigoare la data adoptării acesteia.

Prin urmare, ordonanța Procurorului UTA Găgăuzia din 30.01.2015, a fost emisă în cauza dată până la adoptarea Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală, respectiv considerându-se a fi constituțională și emisă în conformitate cu prevederile legale.

În acest context, au fost apreciate drept eronate concluziile instanței de apel privind existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului, în situația în care prin ordonanța procurorului emisă la data de 12.01.2015 a fost încetată urmărirea penală în privința lui Butuc Gheorghi, fiind o hotărâre definitivă și irevocabilă, deoarece în condiții legale și considerate la acel timp constituționale, această ordonanță a fost anulată prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 30.01.2015 și dispusă reluarea urmăririi penale. Mai mult ca atât, ordonanța procurorului ierarhic superior nu a fost contestată de către partea apărării în condițiile prevăzute de lege, prezumându-se a fi acceptate tacit temeiurile de anulare.

Prin urmare, s-a concluzionat că prima instanță a reținut corect starea de fapt, vinovăția și încadrarea juridică a faptelor comise de către Butuc Gheorghi și a dispus întemeiat condamnarea ultimului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs ordinar a considerat că în cauză și-a găsit confirmare temeiul de recurs invocat de către procuror și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția.

Suplimentar, s-a menționat că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația condamnatului.

Astfel, instanța de recurs a reținut incidența temeiului pentru recurs stipulat la pct. 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

În corespundere cu art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În sensul vizat, s-a constatat că inculpatul a fost corect condamnat de prima instanță pe episodul din 29 noiembrie 2014, în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, în redacția legii de până la 16.09.2016, iar hotărârea acestei instanțe cuprinde motive

legale pe care se întemeiază soluția, însă conform legii nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare de la 16.09.2016, din conținutul art. 201/1 alin. (1) Cod penal au fost excluse calificativele “manifestată verbal, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu moral”, iar pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale, a fost introdusă răspundere contravențională, în temeiul art. 78/1 Cod contravențional.

Astfel, legea penală nouă, intrată în vigoare după adoptarea hotărârii primei instanțe, era mai favorabilă pentru inculpat, fiind aplicabilă în raport cu episodul săvârșit la data de 29 noiembrie 2014, deoarece îi ameliorează situația.

Potrivit art. 332 alin. (2), 391 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional.

Totodată, conform art. 10/1 alin. (6) Cod penal, dacă fapta pentru care persoana execută pedeapsa nu se mai consideră infracțiune în conformitate cu prevederile legii noi, ci constituie o contravenție, sancțiunea contravențională nu se mai aplică, indiferent de categoria și mărimea sancțiunii prevăzute.

În asemenea circumstanțe, procesul penal pe episodul din 29 noiembrie 2014 urma să înceteze, pe motiv că fapta inculpatului constituia o contravenție. Totodată, s-a statuat că inculpatul nu putea fi sancționat contravențional, deoarece a expirat termenul de prescripție a tragerii la răspundere contravențională conform art. 30 alin. (2) Cod contravențional (în redacția legii de până la 01.08.2016).

7. Decizia instanței de recurs ordinar este atacată cu recurs în anulare de către condamnat, care a fost depus la 03 ianuarie 2017 (prin poștă) și care solicită casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În motivarea cerințelor sale inculpatul invocă faptul că la momentul condamnării sale de către instanța de recurs ordinar a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, având în vedere faptul că a fost recunoscut vinovat de comiterea unei infracțiuni ușoare, de la data comiterii căreia trecuseră mai mult de doi ani.

8. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea acesteia, deoarece potrivit art. 60 alin. (2) Cod penal, prescripția tragerii la răspundere penală curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată. Totodată, potrivit art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

În cauză, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 01.03.2016, devenind definitivă, iar la această dată nu erau trecuți doi ani de la momentul săvârșirii infracțiunii de către inculpat. Din aceste considerente, procurorul consideră că

solicitarea recurentului, de încetare a procesului penal în privința sa, din motivele expuse, nu poate fi satisfăcută.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal apreciază argumentele recurentului ca fiind neîntemeiate, din următoarele considerente.

Astfel, pentru infracțiunea săvârșită de inculpat – violența în familie, prevăzută de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, la momentul comiterii acesteia – 14.11.2014, în calitate de sancțiune era prevăzută munca neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau închisoare de până la 2 ani. Sub acest aspect, infracțiunea respectivă face parte din categoria celor ușoare, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal.

La rândul său, art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal prevede că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni ușoare au expirat doi ani.

Totodată, alin. (2) al aceluiași articol prevede că prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

În contextul celor enunțate, Colegiul penal menționează că potrivit art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel. Cu referire la acest fapt, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 01 martie 2016 (f.d. 183) și, în sensul normei anterior menționate, a rămas definitivă la data respectivă.

Din aceste considerente, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului privind faptul că la momentul pronunțării deciziei în ordine de recurs au trecut mai mult de 2 ani, or instituția liberării de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la această răspundere este aplicabilă în raport cu decizia instanței de apel, care a fost adoptată la o dată anterioară expirării termenului de 2 ani de la data săvârșirii infracțiunii.

În urma celor constatate, Colegiul penal conchide asupra netemeinicii motivelor invocate de recurent, nefiind atestată existența vreunui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care ar fi afectat hotărârea atacată, în consecință recursul declarat fiind apreciat ca vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul *Butuc Gheorghii XXX*, împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 14 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma